

[Aksel Larsen.]

„Finanstidende“ med stor sagkundskab har påvist, at såvel regeringens forslag, som de foreligger nu, som socialdemokratiets forslag vil være livsfarlige for valutaen. Når det fremstilles således allerede i „Finanstidende“, så tvivler jeg ikke om, at der er dem, der siger til kommunisternes krav om sådanne skattelettelser, at det kan slet ikke gå, det vil forøge befolkningens købekraft altfor meget. Presset på valutaen vil blive altfor stort. Jeg kan lige så godt gøre det nemmere for mig selv til anden omgang ved at sige, at sådanne argumenter er ikke rigtige. Hvis man nedsætter militærudgifterne, lad os blot være beskedne og sige: skærer dem ned med 50 pct., betyder det en så kolossal valutabesparelse, at det vil mere end opveje, hvad befolkningens forøgede købekraft betyder i valuta. Så man skal ikke være bange for, at der ikke er saglighed i denne plan — jeg forstår, at det er det afgørende for, om den kan vinde sympati i størsteparten af denne forsamling. Der er saglighed i denne plan, den kan gennemføres. En sådan politik på skatternes, på statsudgifternes, på forsvarsordningens og på den sociale politiks områder har hele tiden været det kommunistiske partis politik, det er i overensstemmelse med vort program, det er i overensstemmelse med, hvad vi gik til valg på såvel i 1947 som i 1950. Det er altså ikke noget, vi blot siger nu ved indledningen til valgkampen, men det er noget, vi har sagt hele tiden, det er noget, vi agter fortsat at arbejde for, og det er noget, vi agter at sørge for bliver gennemført, når vi får den tilstrækkelige indflydelse.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har stillet mig nogle spørgsmål vedrørende planerne om stationering af allierede flyvere her i landet. Herom vil jeg gerne sige, at om dette spørgsmål har der fra tid til anden været givet meddelelse i det udenrigspolitiske nævn, ligesom medlemmer af ministeriet og jeg selv offentligt har givet udtryk for vor principielle opfattelse af dette spørgsmål. Sagen befinder sig imidlertid ikke på et sådant stadium, at en diskussion om den for øjeblikket er mulig. Der er ikke taget nogen endelig beslutning, og der foreligger endnu ikke de nødvendige forudsætninger for at kunne tage denne beslutning. Der er i denne sag ikke indtruffet nogen ændring, siden vi

havde lejlighed til at diskutere dette spørgsmål under den udenrigspolitiske forespørgsel den 30. oktober 1952, hvor jeg udtalte mig om dette spørgsmål. Jeg skal i dag som ved tidligere lejligheder erklære, at der naturligvis ikke vil blive taget nogen bindende beslutning, før sagen har været drøftet i det udenrigspolitiske nævn og forelagt rigsdagen til afgørelse. Da jeg ikke på det nærværende tidspunkt kan sige noget om, hvilken beslutning der endeligt vil blive taget, eller under hvilken form den er givet tilfælde vil blive taget, er det også ugørligt at udtale, om der vil være rimelighed i og mulighed for at gøre den til genstand for en folkeafstemning. Principielt må jeg personlig være af den opfattelse, at et sådant spørgsmål af mange og særdeles vigtige grunde ikke vil være særlig velegnet til afgørelse ved en folkeafstemning.

Det ærede medlem fremsatte, ligesom det er sket tidligere, også nogle bemærkninger om den udtalelse, som den tidligere udenrigsminister i 1949 har fremsat om base-spørgsmålet i forbindelse med vor tiltrædelse af Atlantpagten. Også om denne sag har der tidligere været diskussion her i salen. Socialdemokratiets ordfører under den udenrigspolitiske debat, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, udtalte sig om dette spørgsmål ret udførligt — det findes på sp. 514—515 —, og jeg gav senere fuld tilslutning til de udtalelser, som det ærede medlem dengang fremsatte om denne sag. Disse udtalelser findes på sp. 588; og mine egne tidligere udtalelser om selve spørgsmålet om stationeringen findes på sp. 484—485.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker udvalget for det udførte arbejde vedrørende de foreliggende lovforslag. Jeg skal ligesom udvalgets ærede ordfører anbefale, at disse lovforslag gennemføres med de af mig eller et flertal stillede ændringsforslag, at man stemmer imod de socialdemokratiske mindretalsforslag og også stemmer imod det kommunistiske mindretalsforslag udenfor betænkningen.

Jeg skal gøre visse bemærkninger til det, der er sagt af de ærede ordførere i løbet af dagen. Må jeg først sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at når han taler om, at udgiftsforøgelsen til rugbrød og mælk pr. person vil blive et beløb, som han anslog til 20 kr., så kan jeg ikke godkende hans bereg-